

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 122/2023
22.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Суада Хасановића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Аладина Шемовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.37/20 од 20.09.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 724/22 од 22.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 22. фебруара 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Суада Хасановића - адвоката Аладина Шемовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.37/20 од 20.09.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 724/22 од 22.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К бр.37/20 од 20.09.2022. године окривљени Суад Хасановић оглашен је кривим због извршења једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и једног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне за свако од извршених кривичних дела, и то, за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ казна затвора у трајању од три године, а за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ казна затвора у трајању од седам месеци и новчана казна у износу од 100.000,00 динара, окривљени је на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и шест месеци и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, с тим што уколико је не плати у остављеном року, суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. На основу члана 63. став 1. КЗ, окривљеном је у изречену јединствену казну затвора урачунато време проведено у притвору од 05.05.2020. године до 02.07.2020. године.

Истом пресудом, на основу члана 87. у вези члана 246. став 8. и члана 348. став 6. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде.

На основу члана 264. ЗКП, окривљени је обавезан да Вишем суду у Новом Пазару на име паушала плати износ од 40.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а на основу члана 262. став 2. ЗКП одређено је да је окривљени обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 724/22 од 22.12.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, те окривљеног Суада Хасановића и његовог браниоца, а пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.37/20 од 20.09.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Суада Хасановића - адвокат Аладин Шемовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, уз истовремени захтев да се извршење правноснажне пресуде одложи односно прекине у смислу члана 488. став 3. ЗКП.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се заснивају на доказима на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати.

Као незаконите доказе, бранилац окривљеног означава записнике о претресању стана и других просторија, односно локала, од 05.05.2020. године, на име окривљеног Суада Хасановића, јер се претресању породичне куће приступило без предаје наредбе и без претходног позива на предају лица или предмета у смислу члана 156. став 3. ЗКП. С тим у вези, у захтеву се истиче и да из исказа полицијских службеника ПУ Нови Пазар произилази да, када су они стигли на лице места, већ су ту биле присутне и њихове колеге из УКП из Краљева и Београда и САЈ-а, да на страни 2 записника стоји да је претресање извршено на основу члана 158. став 1. ЗКП, без наредбе суда и без присуства сведока због тога што наводно постоји сагласност држаоца стана, а да на страни 1 записника стоји да је претресање извршено на основу наредбе суда. Према

навдима захтева, и претрес локала је незаконито извршен, обзиром да на страни 2 предметног записника стоји да је претресање извршено на основу члана 158. став 1. ЗКП, без наредбе суда и без присуства сведока, ради непосредног хапшења учиниоца кривичног дела, а на страни 1 стоји да је претресање извршено на основу наредбе суда, што указује на нетачност унетих података, те да на страни 3 стоји да претресању присуствује окривљени Суад Хасановић, док је предметни записник потписао његов син АА. С тим у вези у захтеву се истиче и да није спорно да се у списима предмета налазе наредбе Вишег суда у Новом Пазару стр. пов. 28/20 од 05.05.2020. године, али да оне нису биле прибављене у тренутку „упада“ у кућу окривљеног од стране припадника УКП-а и САЈ-а, већ су те наредбе накнадно прибављене, када су приступили припадници ПУ Нови Пазар, због чега су претреси породичне куће и локала окривљеног незаконити, а побијане пресуде засноване на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суда оцењује неоснованим.

Наиме, из оба записника, и то записника о претресању стана и других просторија, и из записника о претресању локала окривљеног Суада Хасановића, произилази да су претресања ових просторија извршена на основу наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Пазару Стр.пов. 28/20 од 05.05.2020. године, да су пре предузимања претресања наведене наредбе у смислу члана 156. став 1. ЗКП предате окривљеном Суаду Хасановићу, што је констатовано на записницима, уз позив да добровољно преда лица, односно предмете који се траже, при чему је окривљени поучен да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању, а чије присуство исти није захтевао, што је у записнику такође констатовано. Претресање стана обављено је присуству два пунолетна грађанина у својству сведока, који су уз овлашћена службена лица ПУ Нови Пазар потписали записнике на којима нису констатоване било какве примедбе. Записник о претресању породичне куће – стана без примедбе је потписао окривљени Суад Хасановић, а записник о претресању локала потписао је његов син – АА.

Поред тога, припадници ПУ Нови Пазар – сведоци ББ и ВВ, у својим исказима датим на главном претресу, објаснили су да је вероватно техничком грешком на записнику „штиклирано“ да је претрес вршен уз сагласност држаоца стана, односно да је грешком „штиклирано“ да је претрес вршен без наредбе суда и да се претресање локала тонски и оптички снима.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да су претресање породичне куће окривљеног и других просторија, односно локала, у свему извршени у складу са одредбама члана 155, 156. и 157. ЗКП, којима су прописане претпоставке и поступак спровођења ових доказних радњи, те наведени записници представљају законит доказ на којем се пресуда, у смислу одредаба Законика о кривичном поступку, може заснивати, па су супротни наводи захтева оцењени неоснованим. При томе, евентуалне неправилности у поступању од стране припадника УКП-а и САЈ-а, на којима се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног инсистира, по оцени овога суда, нису од утицаја на законитост наведених доказа, имајући у виду да је претресање породичне куће и локала у конкретном случају у свему извршено у складу

са одредбама Законика о кривичном поступку, а на основу наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Пазару.

Из наведених разлога, налазећи да нижестепене пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је поднети захтев одбио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић